

بابي انت و امي يا امير المومنيننا
بابي انت و امي و برحطي اجمعينا
و باهلي و بمالي و بناتي و البنينا
و فدتك النفس مني يا امام المتقيننا
و امين الله و الوارث علم الاولينا
و وصي المصطفي احمد خير المرسلينا
و ولي الحوض و الزائد عنه المحدثينا
انت اولي الناس بالناس و خير الناس ديننا

علي اي هماي رحمت تو چه آيتي خدا را
که به ما سوا فکندي همه سايه هما را
دل اگر خدا شناسي همه در رخ علي بين
به علي شناختم من به خدا قسم خدا را
به خدا که در دو عالم اثر از فنا نماند
چو علي گرفته باشد سر چشمه بقا را

برو اي گدای مسکین در خانه علي زن
که نگین پادشاهی دهد از کرم گدا را
به جز از علي که گوید به پسر که قاتل من
چو اسیر توست اکنون به اسیر کن مدارا
به جز از علي که آرد پسری ابوالعجاب
که علم کند به عالم شهدای کربلا را
علي اي همای رحمت تو چه آيتي خدا را
که به ما سوا فکندي همه سایه هما را
دل اگر خدا شناسي همه در رخ علي بين
به علي شناختم من به خدا قسم خدا را
نه خدا توانمش خواند نه بشر توانمش گفت
متحیرم چه نامم شه ملک لافتي را